Suidas & Etym. m. hac voce. Tzetz. ad Hes. ἔργ. I. 227. Thryll. adde schol. Aristoph. ad Plut. v. 1.

1. ΑΡΓΑΛΕΟΣ, χαλεποῦ, παρὰ τὸ ἔργον, ὃ δηλοῖ τὸ δυσχερὲς καὶ χαλεπόν, ἐργαλέον, καὶ ἀργαλέον. οἱ γὰρ παλαιοὶ τὸ χαλεπὸν ἔργον καὶ ἐργῶδες ἔλεγον: ἢ παρὰ τὸ ἄλγος, ὃ δηλοῖ τὴν λύπην, ἀλγαλέον καὶ ἀργαλέον.

Tzetza ad Hesiod. ἔργ. I. 14.

ΠΟΛΕΜΟΙΟ. πόλεμος λέγεται ἀπὸ τοῦ πολλοὺς ὀλέσαι, ἢ πολύεμός τις ὤν, ὁ πολλοὺς χέων καὶ ἀναιρῶν ἐσχηματισμένως

Etymolog. M. hac voce.

ΜΕΓΑΝ ΠΟΝΟΝ. μέγας λέγεται παρὰ τὸ μὴ γῆς πλησίον εἶναι, ἀλλ' ὑψηλός: μήγας τις ὤν, καὶ συστολῇ, μέγας.

Etym. M. h. u.

ΠΟΝΟΝ δὲ ἐκ τοῦ πένω, τὸ ἐνεργῶ.

Canon est apud Etym. voce, οιο ΚΑΣΙΓΝΗΤΟΙΟ.

ΙΛΙΑΚΟΙΟ. πολέμοιο, καὶ, ἰλιακοῖο, καὶ τὰ ὅμοια, ἰωνικῆς διαλύσεώς ἐστιν. οἱ γὰρ ἴωνες τὰ εἰς ου δίφθογγον διὰ τοῦ οιο ἐκφέρουσιν, οἷον, ἰλιακοῖο, τρωϊκοῖο. ἶλος γάρ, ὁ τρωὸς παῖς, πατὴρ δὲ λαομέδοντος, τὴν ἴλιον ἔκτισεν.

Late Is. Tzetza ad Lycoph. u. 29.

Eustath. ad Od. α΄. initio.

2. ΕΝΝΕΠΕ. ἔπω, τὸ λέγω: καὶ τὸ προστακτικόν, ἔπε, καὶ ἔνεπε, δι' ἑνὸς ν. αἰολικῶς διὰ δύο. οἱ γὰρ αἰολεῖς πάντα τὰ σύμφωνα διπλασιοῦσιν ἐπὶ τῶν βραχέων, ὡς ἔννεπε, ἔννη, κεννός.

Etym. voce μείλιχος. ibi κέννη pro κεννὴ scribitur. Tzetza ad Hes. ἔργ. II. 285.

Eustath. ad Od. κ΄. Etym. voce, πανδοκέα.

ΚΑΛΛΙΟΠΕΙΑ, καλλιλογία. ἡ δὲ τοῦ π γινομένη εἰς ει ἐκφώνησις τῶν ἰώνων ἐστίν.

Etymol. in ἀγρειδῆσι.

ΗΜΕΤΕΡΗΣΙΝ. ἡμετέραις, τροπῇ τοῦ α εἰς η, γινομένου καὶ τοῦ ι προσγεγραμμένου. ἔστι δὲ διαλέκτου ἰωνικῆς.

[illegible] Lycoph. u. 32. [illegible] ad Iliad.

3. ΑΡΧΗΘΕ, δίχα τοῦ ν. πάντα γὰρ τὰ εἰς θε λήγοντα ἐπιρρήματα, ὥσπερ τὰ τρίτου προσώπου γράφεται συμφώνου μὲν ἐπιφερομένου δίχα τοῦ ν, φωνήεντος δὲ ἐπαγομένου τὸ ν ἐφέλκουσιν· καὶ δῆλα τὰ παραδείγματα. πρόσθε δὲ οἱ δοκοῦντες ἔχει πρόσθεν ἔθεν φώνουντα.

Etym. in ἐτέρωθεν.

[illegible] ε. 300. ubi recte δόρυ τοῦ ν. [illegible] Sebertidis Hom. προσθ.

4. ΕΞ ΟΤΕ, ἐξ ὅτου, ἤγουν, ἐξ οὗ χρόνου: καὶ οὕτω μὲν ἰωνικῶς μικρῷ, ἀττικῶς δὲ [illegible] ὠ μεγάλῳ.

Suidas hac voce.

[illegible]ΑΣΙΤΟΝ. κυρίως ἡ πάν[illegible] φθορά: παρὰ τὸ [illegible] [illegible]ειν τὸν θάνατον [illegible] τὸ σῶμα, καὶ κα[illegible] [illegible] θνήσκοντας.

ΤΕ[illegible]Ι. τρωὰς ἐστι τὸ κοινὸν ὄνομα, ὡς καὶ γυναικ[illegible] [illegible]οια.

Etym. voce ΠΑΡΙΣ omittit vocem δύνασθαι, & idem facit Is. Porphyrog. περὶ τῶν χαλαχθέντων ὁμήρου, p. 276.

γγ. παρίη vel παρήχεν Virg. Aen. II. Culpatus Paris.

5. ΔΥΣΠΑΡΙΝ. παρὰ τὸ δύνασθαι παριέναι τὸν μόρον. οὗτος δὲ οὐ μόνον παρῆκε, ἀλλὰ καὶ τοὺς τρῶας ἅπαντας ἀπώλεσεν: ὅθεν καὶ δύσπαριν αὐτὸν ἔφην: ἢ ὅτι ῥιφθεὶς εἰς τὸ ὄρος θανεῖν, ἀπὸ ἄρκτου πέντε ἡμέρας ἐθηλάσθη.

Schol. minor Homeri ad Iliad. M. 93. add. Apollod. 3. II. pag. 210. Edit. Gale. Et Constantini Manassis Annal. p. 302. edit. Meurs.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346492408/6